

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/52/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118213695
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4118213695.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobcu: I. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. XXX/XX, XXX XX V. pri T., zastúpený: advokátska kancelária ADVOKÁT JUDr. Peter Timko spol. s r.o., so sídlom Nitra, Štefánikova trieda 6, IČO: 505 288 74, proti žalovanej: V. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. O. XX, XXX XX . I.. o vyporiadenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa XX. novembra 2019 č.k. 18C/139/2018-94 (ďalej „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

r o z h o d o l :

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalovanej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal vyporiadenia bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva (ďalej len „BSM“). O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že manželstvo strán sporu bolo uzavreté dňa XX. XX. XXXX, a bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 11. 11. 2015 č. k. 11P/147/2015-33, právoplatným dňa 23. 11. 2015. Rozvodom manželstva zo zákona zaniklo aj bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Za predmet vyporiadenia žalobca označil spoločnú pohľadávku proti rodičom žalovanej z titulu investície (zhodnotenia) rodinného domu súpisné č. XXX . v katastrálnom území V. pri T.. Hodnota pohľadávky je odhadom v sume 30 000 eur, spoločný úverový záväzok voči Slovenskej sporiteľni, a.s., keď bol poskytnutý úver v sume 150 tisíc Sk, splátky boli 80 eur mesačne, úver doplatil žalovaný v marci 2017 a preto si žalobca uplatňoval pohľadávku voči žalovanej v rozsahu nákladov. Zároveň strany sporu mali úverový záväzok voči Prvej stavebnej sporiteľni, a.s.. V čase zániku manželstva rozvodom nemali strany sporu žiadny spoločný nehnuteľný majetok ani hnutel'ny majetok.

1.2. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1, ods. 3, § 150 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov).

1.3. Konštatoval, že žalobcom požadované vyporiadenie súdom nie je možné vykonať, nakoľko spoločné dlhy je možné v rámci BSM vyporiadať medzi stranami sporu iba pri tzv. širšom vyporiadaní BSM, kedy súd pri existencii aktív rozhoduje o ďalšom výlučnom majiteľovi toho ktorého majetku, prípadnej povinnosti výplaty, ako aj osobe preberajúcej ten ktorý záväzok. Z uvedeného vyplýva, že vyporiadenie pasív BSM je úzko späté s novými vlastníckymi pomermi k aktívam. Samo o sebe význam nemá, pretože bez zmeny vo vlastníckych pomeroch k aktívam, nie je dôvod meniť vnútorné vzťahy spoludlžníkov, ktoré sú dané či už zmluvou alebo zo zákona, a ktorých vzájomné vysporiadanie je naďalej zachované

zákonom (napr. právo postihu pri solidárnom záväzku). Keďže strany sporu v BSM nevlastnia žiaden spoločný majetok (aktíva), súd samotné dlhy strán sporu nevyporiadal a žalobu v tejto časti zamietol.

1.4. Žalobca zároveň žiadal vyporiadať spoločnú pohľadávku proti rodičom žalovanej z titulu investície, zhodnotenia rodinného domu súpisné č.XXX, v katastrálnom území V. pri T.. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že nehnuteľnosť (rodinný dom), do ktorej mali strany sporu investovať finančné prostriedky za účelom jej zhodnotenia, je vo vlastníctve tretích osôb, a to rodičov žalovanej. Finančné prostriedky boli spotrebované ešte počas trvania manželstva, a teda aj bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu, preto nebolo možné ich vyporiadať. Pri vyporiadaní BSM je dôležitá masa, ktorá bola súčasťou BSM ku dňu jeho zániku (rozvod manželstva). Nemôžu nimi byť finančné prostriedky spotrebované a investované do veci patriacej tretej osobe, nakoľko vyporiadanie sa vykonáva iba medzi manželmi, nie aj vo vzťahu k tretím osobám. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobu zamietol v plnom rozsahu.

1.5. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“) v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanej, ktorá mala plný úspech vo veci priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalobca namietajúc nesprávny procesný postup súdu, ktorý mu znemožnil uskutočnenie jemu patriacich procesných práv v miere zakladajúcej porušenie práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP), súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

2.1. Porušenie práva na spravodlivý proces vidí v tom, že súd prvej inštancie bez ďalšieho zamietol žalobu žalobcu, čím odňal žalobcovi možnosť odstrániť spornosť pohľadávky voči rodičom žalovanej a túto dôkazne preukázať, keďže žalovaná predmetnú pohľadávku voči jej rodičom poprela. Rozsudkom bolo zároveň žalobcovi zabránené v prístupe k spravodlivosti, lebo súd odmietol rozsúdiť predmet sporu a poskytnúť žalobcovi požadovanú právnu ochranu.

2.2. Základom zamietnutia žaloby nebola spornosť spoločnej manželskej pohľadávky, ale úvaha súdu, že BSM nemožno vyporiadať, lebo sporové strany nevlastnia žiadny spoločný majetok (aktíva). Takéto skutkové zistenia považuje za predčasné, nakoľko súd prvej inštancie k tejto pohľadávke nevykonal žiadne dokazovanie a tiež ide o nesprávne právne posúdenie. Pojem „aktívum BSM“ nemožno redukovať iba na hmotné predmety vnímateľné ľudskými zmyslami. Tento pojem pokrýva aj práva vyjadriteľné v peniazoch. Právo veriteľa požadovať od dlžníka zaplatenie peňazí určite treba považovať za majetkové aktívum. Ak súdy bežne vyporiadávajú spoločné manželské dlhy, potom niet dôvodu prijať odlišný záver u spoločných manželských pohľadávkach, ktoré patria do skupiny aktív BSM. Preto namieta právnu nesprávnosť úvahy súdu, ktorá okrem vyššie uvedeného nesprávneho posúdenia spočíva tiež v postoji súdu, ktorý vytýka žalobcovi, že neprípustne požaduje vyporiadanie BSM s tretími osobami (rodičmi žalovanej). Žalobca sa však domáha len vyporiadania medzi sporovými stranami.

2.3. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že odvolanie a dôvody v ňom vyjadrené považuje za právne irelevantné, nakoľko sa vyjadruje iba v čisto teoretických rovinách, bez akejkoľvek právnej argumentácie a sú iba účelové. Žalobca si nesplnil dôkaznú povinnosť, nepredložil súdu dôkazy a aj právne argumentácie tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 153 ods. 1 CSP. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

4. Krajský súd v T., ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobcu podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 219 ods. 3 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu vo veci samej nie je opodstatnené a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Predmetom konania v danej veci bola žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal vyporiadania BSM, a to ním tvrdenej pohľadávky voči rodičom žalovanej a pasív, úverov.

6.1. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol z dôvodu, že nemôže byť predmetom vyporiadania iba samotné pasíva, tieto je možné vyporiadať iba v rámci tzv. širšieho vyporiadania majetku BSM, kedy sa vyporiadávajú tak aktíva, ako aj pasíva. K žalobcom tvrdenej pohľadávke voči rodičom žalovanej iba poukázal, že túto nie je možné vyporiadať, nakoľko finančné prostriedky boli spotrebované a investované do vecí patriacej tretej osobe.

6.2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalobca, ktorý namietal právo na spravodlivý proces spočívajúci v odňatí možnosti odstránenia spornosti pohľadávky voči rodičom žalovanej, v nevykonaní navrhnutých dôkazov, v nesprávnom zistení skutkového stavu a v konečnom dôsledku aj v nesprávnom právnom posúdení veci.

7. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalobcom, súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, podľa § 379 CSP, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozsudok aj v dostatočnej miere a správne, tak po právnej, ako aj skutkovej stránke, odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

8. Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, odvolací súd iba dodáva nasledovné dôvody:

9.1. Ak bezpodielové spoluvlastníctvo zanikne, vykoná sa jeho vyporiadanie podľa zásad uvedených v ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka. Vyporiadanie znamená nielen rozdelenie hnuiteľných a nehnuteľných vecí, ktoré patrili do zaniknutého BSM, ale aj vzájomné vyporiadanie všetkých pohľadávok a dlhov vyplývajúcich z tohto spoluvlastníctva, a to podľa zásad, ktoré sú v tomto ustanovení uvedené. Predmetom vyporiadania BSM je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a existovalo v čase jeho zániku, t.j. spravidla ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvoze manželstva. Tento čas je rozhodujúci aj pre posúdenie stavu vecí, ako napr. ich vek, miera, opotrebenie a pod. Pri určení ceny vecí je však rozhodujúci čas vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa vykonáva ich vyporiadanie (§ 154 ods. 1 OSP).

9.2. Z ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka vyplývajú pre vyporiadanie BSM zásady, pričom základnou zásadou je skutočnosť, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Kritérium miery pričinenia o nadobudnutie určitej konkrétnej veci nemožno v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva hodnotiť oddelene, iba pokiaľ ide o jednu vec patriacu do tohto spoluvlastníctva; mieru pričinenia treba hodnotiť zásadne ako kvantitatívne a nie kvalitatívne hľadisko, a to pokiaľ ide o všetky veci patriace do BSM. Aj v tomto prípade však platí, že každú výnimku treba vykladať reštriktívne. Ďalšou zásadou je, že každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo to, čo zo svojho oddeleného majetku vynaložil na spoločný majetok a je povinný uhradiť to, čo sa zo spoločného majetku manželov vynaložilo na jeho oddelený majetok. Poslednou zásadou, na ktorú súd prihliada pri vyporiadaní BSM, je starostlivosť manželov o rodinu, ako sa ktorý z manželov zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí.

9.3. Občiansky zákonník nemá výslovné ustanovenie o tom, ako majú byť vyporiadané pohľadávky a dlhy manželov, ktoré sú spojené s ich bezpodielovým spoluvlastníctvom a vznikli počas jeho trvania. Tieto pohľadávky a dlhy nepatria totiž do BSM, takže sa na ne nevzťahujú ustanovenia § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ tieto vzťahy nie sú osobitne upravené, je potrebné vychádzať podľa ustanovenia § 853 Občianskeho zákonníka z ustanovení, ktoré upravujú vzťahy obsahom a účelom najbližšie a primerane použiť ustanovenia § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka a vykonať aj vyporiadanie pohľadávok a dlhov manželov, pokiaľ vznikli za trvania ich bezpodielového spoluvlastníctva v súvislosti s ich hospodárskym a spotrebným spoločenstvom.

9.4. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že pre vyporiadanie pasív z bezpodielového spoluvlastníctva, je nevyhnutná existencia aktív z tohto majetku. Pri neexistencii

aktív, nie je možné pasíva započítať a tieto vyporiadať. Okrem toho je taktiež potrebné poukázať na skutočnosť, že z úverových zmlúv vyplýva, kto je dlžníkom a kto spoludlžníkom. Pri vyporiadaní týchto pasív ide o zmenu vnútorných vzťahov dlžníkov, čo je úzko späté s novými vlastníckymi pomermi k aktívam. Vyporiadanie iba pasív význam nemá, pretože bez zmeny vo vlastníckych pomeroch k aktívam, nie je dôvod meniť vnútorné vzťahy spoludlžníkov. Dohoda o vyporiadaní BSM, resp. autoritatívne rozhodnutie súdu o tomto vyporiadaní, nemá účinnosť voči tretím osobám a je možné týmito inštitútmi (dohoda, resp. rozsudok súdu), iba vyporiadať vzťahy medzi bývalými manželmi, stranami sporu a nie voči tretím osobám. V rámci vyporiadania BSM nie je možné zaviazat' druhého bývalého manžela na prevzatie a platenie prípadného záväzku voči tretím osobám bez započítania na majetkovú hodnotu, aktíva.

9.5. Taktiež sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie aj v časti žalobcom tvrdenej pohľadávky voči rodičom žalovanej. Za situácie, že finančné prostriedky, ktoré boli nadobudnuté počas trvania manželstva, boli investované do cudzej veci (v danom prípade nehnuteľnosti, ktorá je vo vlastníctve rodičov žalovanej), pričom ku dňu zániku manželstva tieto finančné prostriedky neexistovali, teda nie sú spôsobilé na vyporiadanie. V tejto súvislosti odvolací súd iba dodáva, že dôkaz o tom, že predmetná pohľadávka voči rodičom žalovanej vôbec existuje, žalobca doteraz nepredložil, iba formálne, bez predloženia akýchkoľvek dôkazov tvrdil existenciu tejto pohľadávky, ktorú žalovaná navyše poprela.

9.6. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov, stotožniac sa s rozsudkom súdu prvej inštancie, napadnuté rozhodnutie ako vecne správne, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Ustanovenie § 387 ods. 3 CSP ukladá odvolaciemu súdu povinnosť vyporiadať sa s podstatnými tvrdeniami odvolateľa, uvedenými v podanom odvolaní.

10.1. Odvolateľ v podanom odvolaní namieta odňatie možnosti odstrániť spornosť pohľadávky a dôkazne ju preukázať, v dôsledku čoho bolo porušené žalobcove právo na spravodlivý proces.

10.1.1. Odvolací súd k tejto odvolacej námietke iba dodáva, že podľa § 132 CSP je žalobca v podanej žalobe povinný označiť strany sporu, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označiť dôkazy na ich preukázanie a žalobný návrh. Žalobca je povinný pripojiť dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Žalobca v podanej žalobe iba uviedol, že predmetom vyporiadania je spoločná pohľadávka proti rodičom žalovanej z titulu investície rodinného domu, ktorej odhadom je výška 30 000 eur. K žalobe v súvislosti s touto ním uvádzanou pohľadávkou nepripojil žiadny dôkaz, ani bližšie túto pohľadávkou nešpecifikoval. Súd prvej inštancie doručil žalobu žalovanej a vyzval ju na vyjadrenie, ktoré žalovaná predložila súdu dňa 23. 05. 2019 a v ktorom vyjadrení pohľadávku voči jej rodičom poprela a predložila list vlastníctva č. XXX . pre katastrálne územie V. pri T., z ktorého vyplýva, že vlastníkom nehnuteľnosti je Z. C.. Následne súd prvej inštancie uznesením vyzval žalobcu, aby sa písomne vyjadril k vyjadreniu žalovanej, uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Zároveň ho poučil, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť a nariadil pojednávanie na deň 01. 08. 2019. Právny zástupca žalobcu požiadal súd o predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia, ktoré do dňa pojednávania nepredložil a súdu prvej inštancie nepredložil ani žiadny dôkaz o jeho tvrdení o existencii pohľadávky. Súd prvej inštancie na vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní, že sa poradí s klientom, či na podanej žalobe trvá, pojednávanie odročil na neurčito, následne nariadil pojednávania na deň 12. 11. 2019. Ani do začiatku tohto pojednávania žalobca (zastúpený advokátom) nepredložil súdu žiadny dôkaz o preukázaní existencie pohľadávky voči rodičom žalovanej. Žalobca sa pojednávania nezúčastnil, jeho právny zástupca na tomto pojednávaní iba uviedol, že strany sporu získali finančné prostriedky z predaja bytu, ktorý patril do BSM a zo zisku investovali do rekonštrukcie podkrovia, teda existuje pohľadávka voči rodičom žalovanej. Súd prvej inštancie na tomto pojednávaní uznesením zamietol návrh žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu na vypočítanie rodičov žalovanej, ktorá predmetnú pohľadávkou na pojednávaní opätovne poprela. Vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom.

10.1.2. Z uvedeného priebehu súdneho konania na súde prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že žalobcovi nebolo odňaté právo na spravodlivý proces, v priebehu konania, dokonca na výzvu súdu prvej inštancie mal možnosť svoje tvrdenie preukázať jednoznačnými dôkazmi, ktoré však do rozhodnutia súdu prvej inštancie, nepredložil. Navyše je potrebné poznamenať, že žalobca bol v konaní zastúpený právnym zástupcom, advokátom. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 160 ods. 3 písm. b/ CSP, že súd nemá poučovaciu povinnosť strany sporu, ak je strana zastúpená advokátom. Žalobca mal dostatok času na preukázanie svojich tvrdení, preto jeho námietka o odňatí možnosti odstrániť spornosť tejto pohľadávky je iba účelová a neopodstatnená.

10.2. Odvolateľ v podanom odvolaní namieta nevykonanie navrhovaných dôkazov a v dôsledku toho nesprávne skutkové zistenia, považujúc úvahu súdu o nemožnosti vyporiadania záväzkov (dlhov) z dôvodu nevlastnenia iného majetku (aktív).

10.2.1. K tejto námietke odvolací súd poukazuje na odôvodnenie tak rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý sa dostatočným spôsobom s touto námietkou vyporiadal a zároveň poukazuje aj na vyššie uvedené odôvodnenie uvedené v bode 9/ tohto rozsudku. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o nemožnosti vyporiadania iba dlhov bez existencie určitého majetku (aktív), preto aj túto námietku vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

10.3. Odvolateľ v podanom odvolaní vytýka súdu prvej inštancie nesprávne právne posúdenie veci.

10.3.1. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Súd prvej inštancie v danej veci správne aplikoval právne predpisy, ustanovenia, vyvodil z nich správny právny záver a tento v napadnutom rozhodnutí aj dostatočným spôsobom odôvodnil. Nie je možné konštatovať či už nesprávne zistený skutkový stav veci alebo nesprávne právne posúdenie iba z dôvodu, že strana sporu sa s rozhodnutím súdu nestotožnila bez uvedenia konkrétnych záverov, ktoré majú byť v rozpore s aplikovanými právnymi normami. Z tohto dôvodu námietku odvolateľa vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

10.4. Záverom odvolateľ vytýka súdu prvej inštancie jeho postoj, keď vytýka žalobcovi, že neprípustne požaduje vyporiadanie BSM s tretími osobami (rodičmi žalovanej), ktorú výhradu odmieta, nakoľko žalobca sa domáha iba vyporiadania medzi sporovými stranami.

10.4.1. K tejto námietke odvolací súd iba poukazuje na zdôvodnenie súdom prvej inštancie, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil. Dodáva iba, že predmetom vyporiadania je všetko, čo do spoluvlastníctva manželov patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku ako spoločný majetok. Za situácie, že strany sporu (ako manželia), počas trvania manželstva predali byt, získané finančné prostriedky vložili a investovali do rekonštrukcie nehnuteľnosti, ktorá vlastnicky patrila a patrí rodičom žalovanej, tieto finančné prostriedky ku dňu zániku manželstva neexistovali a teda netvorili predmet vyporiadania BSM. Zároveň predmet BSM nemohlo tvoriť ani zhodnotenie nehnuteľnosti, nakoľko táto vlastnicky nepatrila do BSM, ale patrila tretej osobe (rodičom žalovanej). Okrem toho, že žalobca žiadnym spôsobom existenciu tejto ním tvrdenej pohľadávky nepreukázal, nedoložil žiadny dôkaz, nie je možné hovoriť o majetku, ktorý by mohol tvoriť predmet vyporiadania BSM. Odvolací súd preto aj túto námietku odvolateľa vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

11. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací podľa ustanovení § 396 a § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným rozhodnutím.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v T. pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).